

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: SF om EF : 4 : Slutspil om fællesskab eller demokrati

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1972

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[SF om EF : 4 : Slutspil om fællesskab eller demokrati](#) 3

[SF om EF : 4 : Slutspil om fællesskab eller demokrati](#) 4

[SF om EF : 4 : Slutspil om fællesskab eller demokrati](#) 5

[SF om EF : 4 : Slutspil om fællesskab eller demokrati](#) 6

DET KGL. BIBLIOTEK

4

SF om EF er en serie foldere med dokumentarisk materiale om konsekvenserne af dansk tilslutning til fællesmarkedet.

Serien er påbegyndt i december 1971 og vil løbe frem til folkeafstemningen.

Serien er et led i Socialistisk Folkeoplysningsforbund studiekredsmateriale.

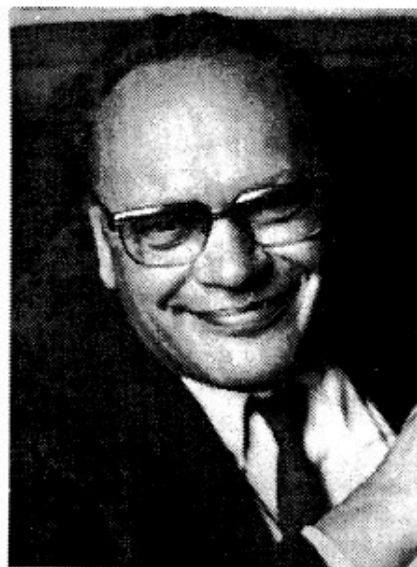
Denne artikel, der tidligere har været offentliggjort i Berlingske Tidendes mandagsdebat 8.11.1971, er skrevet af professor Morten Lange, SFs folketingsgruppes formand.

Slutspil om fællesskab eller demokrati.

AF MORTEN LANGE

**Naivitet at tro,
at Danmark kan bremse
hele EFs fællesskabsopbygning**

Der blev stemt i det engelske parlament. 69 afhoppere fra arbejderpartiet sikrede et komfortabelt flertal for britisk tilslutning til EF. Men det parlament, der betragter sig som alle parlamenters moder, gjorde ved den lejlighed demokratiets grundprincip til skamme. Enhver ved, at afgørelsen ikke afspejlede det britiske folks vilje. Suppleringsvalg og opinionsundersøgelser har bekræftet modstandernes overvægt. fagforeningernes stærke modstand har placeret de 69 afhoppe-

re ikke blot i dyb modsætning til deres parti, men også som en gruppe, der har forrådt sine vælgere. Med flossede sejle flyder det engelske demokrati ind i EF.

Det giver ny anledning til at vurdere Nordens stilling, hvor forholdet til EF er en dyb krise for demokratiet og samtidig døden for enhver forhåbning om et tæt nordisk samarbejde.

Det atlantiske Norden

Det atlantiske Norden har afgjort ingen fællesmarkedstrang. Island var just kommet i EFTA, netop som dette frihandelssystem sendes i graven. Men til EF har Island ingen tilknytningsplaner. Færøernes modvilje er så stor, at rigstilknytningen til Danmark måske ikke kan overleve dansk tilslutning til EF, og Grønlands muligheder for tilpasning til fællesskaberne er særdeles tvivlsomme, både hvad angår den fælles fiskeripolitik, der vil være ødelæggende for denne del af Grønlands erhvervsliv, og hvad angår landets stilling som særligt toldområde.

Finland isoleres yderligere

På den anden flanke isoleres Finland yderligere. Landets EFTA-medlemskab taber sin værdi, og afhængigheden af østhandelen vil stige. Ved stædigt at fastholde, at Nordek var et skridt på vejen til EF, lykkedes det Danmark under dække af velvillige fraser at tvinge Finland til at sprænge Nordek-forhandlingerne. Det var ikke blevet afgørelsen, hvis Nordens folk skulle have bestemt. Det nordiske

samarbejde blev solgt af Danmark for flæsk og smør.

Efter dette nederlag for samarbejdet står Norden splittet som ingensinde før, mens regeringerne næsten grammofonagtigt gentager, at samarbejdet vil udvikles og blomstre, selv om Norge og Danmark er EF-medlemmer. Sverige har en toldaftale, Finland en handelsaftale, og Atlanten er svømmet væk.

Dog: Noch ist Norden nicht verloren.

Den demokratiske vurdering må endnu engang holdes på, at den politiske udvikling må afspejle befolkningens ønsker. Her er to ting, som ikke giver anledning til tvivl. Nordisk samarbejde kan samle et overvældende flertal i befolkningen, tilslutning til EF spalter opfattelserne grundlæggende og dybt. Men dette synes ikke at distrahere et flertal af folkets valgte repræsentanter. Med stor omhu søger de at sikre sig, at deres valg ikke sker på grundlag af deres stilling til EF. De tør ikke andet.

Modstanden i Norge

Dybest går måske dette skel i Norge. Den folkelige modstand er en høj bølge. Den samler fiskere og landmænd, der ser deres direkte interesser truede, i samme flok som fagbevægelsens folk, der frygter en udtyndet beskæftigelse især uden for de klassiske kraftcentre. Folkeafstemningen søges vundet som i Danmark. Ikke ved glæde over fællesskabet, men ved tvivlsomt kalkulerede økonomiske fordele for industri og søfart. Den er ikke vundet på forhånd. Så lidt som det der-

efter nødvendige flertal i stortinget. Der er stor chance for, at modstanderne vinder en eller begge. Ikke sært, at de norske forhandlinger går trægt.

Sveriges særlige problemer

Sveriges problemer er anderledes, modsat hvad der er god regeringslatin i Danmark, ser den svenske regering helt klart det udenrigspolitiske og militærpolitiske samarbejde i EF som en uundgåelig realitet. Det er klart mod svensk neutralitet. Sverige søger så til gengæld en maksimal associeringsordning. Alt tyder på langt magrere resultater. En egentlig toldunion er næppe mulig, og der må endda forudses væsentlige restriktioner i en begrænset toldaftale. En toldaftale uden træ, papir og jern er ikke god for Sverige. Det må være efterrationalisering, hvis en sådan løsning skal betegnes som tilfredsstillende af danske markedstilhængere.

Hvad har Norden at hente?

At den folkelige modstand i Norden er stærk, kan i realiteten ikke undre. I forhold til EF er Norden et randområde, hvorfra kapital og arbejdskraft naturligt vil vandre mod EFs kraftcentre.

Det vil ramme Norge hårdt, men også store dele af Danmark. Dærligt kompenseret ved opkøb og udnyttelse af de to landes rekreative områder.

Det nordiske alternativ står stadig stærkere i billedet.

Vi har ingen fordel, men kun fortræd af EFs råvaretold, vi har ingen fordel, men kun bekymring over fri kapitalvandring, vi har ingen nordisk lyst til at binde os hårdt til en vesteuropæisk sikkerhedspolitik.

Vi har ingen væsentlig fordel af at være i et marked med 200-300 millioner sjæle, når vi selv behersker et mere ensartet marked på 20 millioner. – og der er stadigvæk flest uden for. Vi har næppe engang en dansk landbrugsfordel på lidt længere sigt. EF har nærmest overproduktion, mens både Norge, Sverige og Finland har et potentielt behov for landbrugsvarer, og vore egne produktionspriser vil stige i EF ved højere jordpriser. Vi har intet at hente i EFs sædvanlige socialpolitik. Og slet ingen ting at hente i EFs glashus-bureaukrati, der er dræbende for en demokratisk styring.

Vismændene har nok set rigtigt, når de i deres første EF-venlige rapport har tvivl om økonomiske fordele på længere sigt. Selv de kortsigtede er tvivlsomme. –

Det nordiske alternativ har den modsatte tendens. Det kan ikke undre, at det også har langt bredere folkelig støtte end EF-tilslutning.

Slutspillet – og de socialdemokratiske »betingelser»

Men nu nærmer vi os så slutspillet. Der er stillet tidsterminer op for de sidste træk, og tilbage på brættet står de socialdemokratiske betingelser som små grå bonder. – Der må ikke ske en integrering af sikkerhedspolitikken. – Det mener de nuværende

Nr. 15

medlemmer og England imidlertid er nødvendigt.

Vil vi bevare fuld suverænitet på beskatningsområdet. – Det er umuligt, hvis EF skal udvikle sig efter planerne.

Vi vil sikre jorden, de rekreative områder osv. – Det strider igen mod udviklingstendenserne i EF.

Det er helt karakteristisk, at disse og andre betingelsers fællessang af små grå bønder i realiteten kan oversættes til: Vi vil sælge flæsk, men ikke have fællesskab. – Man sælger bare ikke flæsk til den pris, og vi har ingen som helst tilsagn fra Bruxelles om, at betingelserne opfyldes. Så har de små grå bønder det indbyggede veto. – Men hvilken naivitet at tro, at Danmark kan bremse hele fællesskabsud-

bygningen. Sandheden er, at hvis Socialdemokratiet mener sine betingelser alvorligt, er det et smukt og klart udtryk for, at man ikke ønsker at være medlem af fællesskabet.

Der er flere sæt brikker stillet op med modstandsformål. – ”Hvis Norge ikke kommer med, foreligger der en ny situation”, og ”Sverige må opnå en tilfredsstillende ordning”. Meget slørede beskrivelser i den sidste rest af bestræbelser på at holde Norden sammen. Den første betingelse kan kun tages alvorligt, hvis den store brik trækkes sidst. Den afsluttende danske folkeafstemning.

Morten Lange

I Socialdemokratiets 4-års program, vedtaget af Socialdemokratiets hovedbestyrelse den 29. august 1971, hedder det:

”I tilfælde af, at Norge – mod forventning – ikke opnår medlemskab, foreligger der en ny situation.”

Redaktion: Socialistisk Folkeoplysningsforbund, Folketinget, 1218 K, telefon (01) 12 23 05, hos hvem serien kan bestilles løbende tilsendt. Produktion: SF-dagbladet minavisen, Amagerbrogade 85, 2300 Kh.S, telefon (01) 55 70 11. minavisen, der kun fås i abonnement, koster for en måned 12,50, for et kvartal 36 kr. og for et helt år 120 kroner.

Tillæg til **minavisen**

januar 1972

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk